

ע"פ 56197/12/17 - סובחי דאוד ג'ואל עאסלה נגד ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 56197-12-17 ג'ואל עאסלה נ' ועדה מקומית לתכנון לב הגליל
תיק חיצוני:

כבוד השופטת תמר שרון נתנאל	בפני
סובחי דאוד ג'ואל עאסלה	מערער
	נגד
ועדה מקומית לתכנון לב הגליל	משיבה

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר הדין שניתן על ידי בית משפט השלום בקריות (כבוד השופט מ' ארדמן) בתיק תו"ב 46616-09-16, ביום 7/12/17. הערעור מופנה נגד גובה הקנס בלבד, שהועמד על ידי בית משפט קמא, על סך של 50,000 ₪.

המערער הורשע בבית משפט קמא, על פי הודאתו, בעבירה של אי קיום צו בית משפט, לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**") וכן בעבירה של שימוש במקרקעין ללא היתר, עבירה לפי סעיף 204(א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, זו הפעם השנייה בה מורשע המערער עבירות של אי קיום צו הריסה שיפוטי ושימוש במקרקעין ללא היתר, בגין אותה בנייה. מדובר בתוספת לבנין קיים, בשטח של 93 מ"ר, שנבנתה על ידי המערער, ללא היתר, בחריגה מקו בנין, במקרקעין שיעודם למגורים, המצויים בחלקה 83 בגוש 19390 (להלן: "**הבנייה**").

3. כתב אישום ראשון, בגין הבנייה, הוגש נגד המערער עוד בשנת 2001. באותה שנה הורשע המערער ובמסגרת גזר הדין הוצא צו הריסה לבנייה (להלן: "**צו ההריסה**" או "**הצו**"). משלא קויים הצו, הוגש נגד המערער, בשנת 2005, כתב אישום נוסף והפעם - בגין אי קיום הצו (להלן: "**כתב האישום השני**"). גם בכתב אישום זה הורשע המערער והוטלו עליו עונשים, אך הוא המשיך שלא לבצע את צו ההריסה. כתב האישום בתיק קמא הוגש בשנת 2016. עד היום לא קיים המערער את צו ההריסה והוא אף לא הגיש כל בקשה לקבלת היתר ו/או תוכנית מפורטת להקלה בקשר לחריגת הבניה מקו בנין.

עוד יש לציין, כי בגזר הדין שהוטל על המערער בגין הרשעתו בכתב האישום הראשון, הושת על המערער מאסר על תנאי בן 3 חודשים, אשר הוארך במסגרת גזר הדין שניתן נגדו בגין הרשעתו בכתב האישום השני.

בתיק קמא, מושא ערעור זה, המאסר על תנאי לא היה בר הפעלה, מאחר שהוא התיישן [בהתאם לפסק הדין שניתן על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 1553/2015 עיסא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה השומרון (ניתן ביום 31.10.17)].

4. בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך **50,000** ש"ח או 150 ימי מאסר תחתיו, לתשלום ב- 50 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.1.18 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו וכן מאסר על תנאי של 3 חודשים, שלא יעבור, במשך שלוש שנים, אחת העבירות המנויות בפרק י' לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה- 1965.

5. בפני בית משפט קמא הייתה מונחת חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 20.7.17, שהומצאה לתיק קמא בעניינו של המערער, ממנה עולה שמצב בריאותו של המערער, שהוא כבן 74 שנים, אינו מאפשר לו לבצע עבודה כלשהי.

6. לעניין גובה הקנס הביא בית משפט קמא בחשבון שיקוליו, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם את סעיף **n40** לחוק העונשין התשל"ז-1977, והתחשב גם בטענת המערער כי מצבו הכלכלי קשה, אם כי ציין, כי לא נפרשה בפניו מלוא היכולת הכלכלית של משפחת המערער, לרבות יכולתם הכלכלית של בניו המבוגרים של המערער, אשר עובדים ומשתכרים.

מנגד, הביא בית משפט קמא בחשבון את החומרה שבעבירה נמשכת של הפרת צו שיפוטי, על פני תקופה כה ארוכה, את העובדה שהיא מהווה "מכת מדינה" ופוגעת חמורות בשלטון החוק, תוך שהפנה אל רע"פ 10571/08 מדינת ישראל נ' מלכיאלי (23.06.2011); ע"פ 917/85 הועדה המקומית לתכנון ולבניה גליל נ' אבו נימר, (17.08.1987); רע"פ 4357/01 סבן נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה אונן, פ"ד נו (3) 49, 59 (07.01.2002). כן ציין בית משפט קמא את הפגיעה אשר גורמת התעלמות מצווי הריסה שיפוטיים, בסדרי המשטר והחברה ובסדר הדמוקרטי ואת הענישה הראויה לכך, דרך כלל, היא ענישה של מאסר בפועל, תוך שהפנה אל רע"פ 9239/12 עבדאלקאדר אבו עראר נ' מדינת ישראל, דינים עליון 2013 (1) 142 (02.01.2013); רע"פ 11920/04 סעיד נאיף נ' מדינת ישראל (26.03.2007), כמו גם את הנסיבות החמורות הספציפיות למקרה דנן, כפי שפורטו לעיל, כמו גם את העובדה שהמערער "נהנה במשך שנים כלכלית מהפרת צווים שיפוטיים והשתמש וממשיך להשתמש במבנה שהיה עליו להורסו". (עמ' 10, שו' 4-5 לפסק דינו של בית משפט קמא).

עוד הביא בית משפט קמא בחשבון, לקולה, את השיהוי מצד המדינה, וציין, כי עונש המוטל לאחר זמן רב מאוד מאבד מהרתעתו וכי "רואים את העברין כנושא חלק מעונשו, כאשר חרב הדין התהפכה מעל ראשו והיה מצוי באי דאות במשך תקופה החורגת מכל מידה סבירה".

7. לאחר ששקלתי את גזר הדין ונתתי דעתי לטענות הצדדים בפני בית משפט קמא ובפניי, סבורה אני כי דין

הערעור דחייה.

גזר דינו של בית משפט קמא מפורט, מנומק וסקול ומתבסס על כל הנתונים שהובאו בפניו, על כל השיקולים הרלבנטיים ועל הפסיקה הנוהגת בעניינים דומים ואין כל עילה להתערב בו.

8. העבירה של אי קיום צו בימ"ש חותרת תחת אושיות השלטון, וצדק בית משפט קמא, בראותו בחומרה את הפגיעה בשלטון החוק הנגרמת מאי קיום צו בית משפט במשך תקופה כה ארוכה, למרות כתבי אישום שהוגשו נגד המערער ומאסר על תנאי שהושת עליו ואף הוארך.

ככל הנראה סמך המערער על כך שהרשויות המופקדות על אכיפת דיני התכנון והבנייה, לא ימהרו להביאו שוב לדין (כפי שאכן קרה במקרה דנן) וכן על כך שגם אם יועמד לדין, הרי עקב גילו ומצב בריאותו הוא לא יישלח למאסר (שוב - כפי שאכן קרה במקרה דנן).

9. בערעורו וכן בדיון בפניו, טען המערער כי בית משפט קמא לא התחשב במצבו הבריאותי והכלכלי הקשה.

למערער 6 ילדים מאשתו הראשונה, אשר נפטרה ומילדים אלה יש לו גם נכדים בוגרים, אולם לדבריו, ילדיו ונכדיו אינם בקשר עמו בשל כך שלאחר מות אמם הוא התחתן עם אשה אחרת, ממנה יש לו ילד כבן חמש שנים.

המערער הגיש לבית משפט קמא מסמכים באשר למצבו הרפואי, אולם לא הוכיח מהן הכנסות המשפחה וממה המשפחה מתקיימת. המערער לא הביא בפני בית משפט קמא דפי חשבון מהחשבון אליו מתקבלת הקצבה, או כל ראייה אחרת אשר תתמוך בדבריו לפיהם הוא, אשתו ובנם, מתקיימים מסך של 2,000 ₪ בחודש ובצדק קבע בית משפט קמא כי המערער לא הוכיח את יכולתה הכלכלית של המשפחה. איש אינו טוען שבגילו ובמצבו הבריאותי, יכול המערער לעבוד ולהשתכר, אולם סביר, כי למערער מקורות הכנסה נוספים, או שהוא מקבל עזרה כלכלית ממקור כלשהו.

10. ב"כ המערער הפנה אותי אל גזר הדין שניתן בתיק תו"ב (ביש"א) 31674-04-16 ועדה מקומית לתכנון טבריה העליון נ' יריב שמעוני (17.01.2018), שם הושת על נאשם, בגין עבירה אחת של אי קיום צו שיפוטי (שנמשכה כארבע שנים), שהורה לו להרוס בנייה, שסגרה קומת עמודים בשטח של 47 מ"ר כתוספת ליחידת דיור, קנס בסך 14,000 ₪ וחולטה התחייבות על סך 8,000 ₪ (סה"כ: 22,000 ₪) וכן הושת עליו מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, למשך 3 שנים.

לא ניתן להקיש מגזר דין זה, גזירה שווה לענייננו, שכן הנסיבות בענייננו חמורות פי כמה, הן לעניין משך התקופה בה הופר הצו, הן לעניין מספר הפעמים בהן הוגש כתב אישום, הן לעניין היקף הבנייה והן לעניין הסדרת הבנייה. שם, הוכיח הנאשם שהוא פועל להסדרת הבנייה בעוד שבענייננו המערער לא עשה דבר וטען שאחרים צריכים לפעול. שם גם הוכח כי מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע והוא אף נכנס להליכי פשיטת רגל.

11. הנה כי כן, גם בהתייחס לגזר הדין עליו סומך המערער את טיעוניו (בשים לב להבדלים בנתונים בכל מקרה ומקרה), העונש שנגזר על ידי בית משפט קמא אינו חורג מהמקובל ומהראוי.

עוד אציין, כי המאשימה הפנתה לגזרי דין אשר עולים בקנה אחד עם גובה הקנס שנפסק על ידי בית משפט קמא.

12. סופו של דבר - לא מצאתי עילה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא ואני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.